

NÉP AKARAT

Előfizetési árak:

Egész évre 96 K., Félévre . . . 48 K.
Negyed „ 24 „ Egy óra . . . 8 K.

Kiadja: a Magyarországi Radikális Keresztényszocialista Párt.

Felolvasó szerkesztő:
FRANKE JÁNOS.

Társzerkesztő:
WÁGNER ANTAL.

Egyes példány ára 1 korona.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, Baross-utca 48, földszint 2.

Hír jött

Amerikából! Kérges tenyerű, szomorú szívű magyar munkások hozták: Amerika kiutasítja a magyar munkásokat, mert Magyarország bolsevik állam volt. A magyarországi zsidók alapos munkát végeztek. Kompromittáltak legalább egy fél-századra. A külföld minden ajasságot, amit ők követtek el, a mi számlánkra ír. Most pedig megint sok százezer idegenbe szakadt magyar testvérünk maradt kenyér és hajlék nélkül. Hazátlan bitangok lettek? Nem. A régi haza kitárt karokkal várja vissza őket, akik rajokban szálltak az „új haza“ felé — miután az utolsó rögot is eladták itthon a zsidónak. Most itt új világ járja! Gyertek! A galíciai zsidók helyett majd ti kaptok földet és minden álmotok valóságra válik: napsütéses, eperfás magyar tanya, délibáb, csikönyerítés, a rónák kalásza, a pipacsos rét, gyereknevelés, Tokaj bora, minden, minden a tietek is, hiszen hazatért testvéreink vagytok. Isten hozott benneteket! Foglaljatok helyet — **ebben az új hazában!**

Keresztény ember csak keresztény cégektől vásárol!

Monbelli olasz tábornok HORTHY szerepéről és Magyarországról.

(Saját tudósítónktól.)

Monbelli olasz kir. tábornokkal, az olasz katonai misszió vezetőjével módunkban volt hosszabb beszélgetést folytatni, amelyen résztvett P. Bonaventura szervezetenként atya is. A tábornok beszélgetésünk folyamán kijelentette, hogy ő a magyar sajtó előtt még nem nyilatkozott és a jövőben is lehetőleg nem kíván nyilatkozni. Beszélgetésünkben, a köteles diszkréció megsértése nélkül a következőket van módunkban közölni:

Társalgásunk alatt az a benyomás erősödött meg bennünk, hogy Monbelli tábornok és az egész Olaszország a legbarátságosabb érzelmekkel viseltetik Magyarországra, a két ország között érdekellentét nincs.

A tábornok szerint Olaszország, dacára annak, hogy a béke még nincs meg, máris a legbarátságosabban kezeli a magyar kérdést, szerinte Magyarország a legjobb úton halad a konszolidáció felé.

A tábornok HORTHY fővezérről a legbarátságosabb — mondhatni szeretetteljes a véleménye. A tábornok kijelentette, hogy a magyar hadseregben teljes fegyelem és rend van, továbbá, hogy a fővezér az egész hadsereget a legkönnyebben a kezében tartja.

Érdekes megemlítenünk, hogy annak idején Horthy és Monbelli, mint ellenségek egymással szemben állottak, sőt a két admirálishajó maga is több lövést váltott egymással. Nemeslelkületükre vall, hogy ilyen ellenségeskedés után a kölcsönös megértés ennyire felülkerekedett mindkettőben. —K.

A készülõ zsidótörvény.

(Saját tudósítónktól.)

Komoly politikai körökben most állandóan a zsidókérdés van előtérben. A következő törvénytervezetet akarják az összeülő nemzetgyűlésnek benyújtani:

- I. A zsidók az összes állami hivatalokból elbocsátandók.
- II. A zsidók az összes politikai jogaitól megfosztandók.
- III. Kimondandó, hogy zsidó munkásvezér nem lehet; munkásszervezési ügyeket nem intézhet. (Mert nyughatatlan vérük, hatalomszomjuk és erkölcsstelenségük megint vörös terrorra vezetne.)
- IV. A munkásságnak a legszélesebb körű szervezkedési jog biztosítandó, soraikból kikerülők (vagy bárki más, a bizalmukat bíró) keresztény vezérek alatt.
- V. A zsidók minden, a sajtóval összefüggő tevékenységből kizárandók.

A fentiek sürgős törvénybe iktatása az egyedüli mód arra, hogy keresztény hazánk fennmaradjon és megerősödhessen.

A hazátlan zsidó nép faji tulajdonságainál fogva, minden hivatali, vezetői és sajtó-szereplésével csak árthat és ezért olyan munkakörre szorítandó, ahol káros tulajdonságai nem érvényesülhetnek.

Tarthatatlan a zsidóknak az a, most sűrűn alkalmazott érvelése, hogy: vannak jó zsidók és vannak rossz zsidók. Bizony ez a fentiekben édes-keveset változtat. A jövőben sem lesz az orrára írva egy zsidónak sem: hogy hát ez jó zsidó, amaz meg rossz zsidó. Egyikben sem lehet bizni. Az öreg Samuelly is ő szerintük tisztességes, „jó“ zsidó volt. Na és a fia? . . . —K.

Jelek. Jelenségek,

amelyek mind azt mutatják, hogy még mindig nem cselekedtünk.

— Állandó rovat. —

A handlé házal, mint közönségesen. Kíváncsiságból követjük. Pléhfüdeleket, rongyot, csepepet vásárol össze. Megsajnáljuk: zsidó is szegény, piszkos is szegény, azután meg nagyon szájalmasan is kereshet szegény. De villamosra száll a handlénk, mint az árnyék nyomában mi is. Egy „guter Frojnd” ráismer s beszélgetéssel eltorzított német nyelven. Társalgásuk tanulságos: A handlé Galiciából jött hozzánk, tavaly a pinski pogrom után, két felnőtt törvényt gyermekével, három üres zsákkal (és pár száz poloskával). Budapesten nagyon jól érzi magát: szép lakása van az Üllői-ut 21. sz. alatt (még Kun Béla kommunizálhatta neki!), a gseft jól megy; kitűnik, hogy egyik zsákjában hizott liba van. A handlé most a „Viktória”-malomba megy, két gyermeke ott „dolgozik”, ma egy zsák fehér lisztet kapnak, azt kell elhozni. A malom rendszeresen el szokta látni őket, mindennel, szénnel is, sőt ebből olyan sokat kapnak, hogy felét mindig eladják. — A handlé leszáll. A villamos megy tovább... s a boltok előtt mindenütt hosszú sorokban állnak a keresztények kenyérért, szénért...

A huskonzerv. Weiss Manfred, a legmilliomosabb hadseregszállító zsidó sem tagadhatja meg fajtáját: seftel amíg lehet, seftel amíg engedik, seftel az utolsó percig. Készül a „hus”-konzerv. Előállítási költség darabonként 2—3 korona. Minden doboz fedelére bele van préselve: „B. H.”, ami nem azt jelenti, hogy „Budapesti Hírlap”, hanem amint a beavatottak jól tudják, azt hogy: „belső rész hullal”. Tüdő, máj, szív, egy pár bélcafattal. Egy-két zsidó megvásárolja, megforgatja, kereskedőkhöz adja és itt már az ára a fogyasztók részére 12 korona...

Bolsevista tanuló ügyében a v. és k. miniszteriumból elküldték a határozatokat az iskoláknak. Nagy a felháborodás a tisztviselő-telepi gimnáziumban. A miniszteriumi határozat két kommunista zsidógyereket, Lindenfeld és Vágó (Weiss) „elvtársakat” (az előbbi az iskolai direktorium elnöke és szervezője, a másik a titkára volt) nemhogy kitiltotta volna az iskolából, nem, hanem egyenesen „érettségire bocsátható”-nak minősítette!!! A két vörös zsidónak bizonyára „protekcója van...” Megbánhatják ezt még, akik az ügynek ilyen „megoldását” előidéztek.

Keresetforrás. Van egy öreg zsidó... Hát hiszen van ilyen több is, nem is azért említjük, mintha olyan nagyon tüvé kellene tenni Budapestet, hogy efféléket találjunk. Nem ám. Hanem ez az öreg zsidó egészen más. Ez egy fontos missziót végez. Nélkülözhetetlen szolgálatokat tesz a dohányellátás terén... All a vén zsidó dél-

előtt a Szt. István ház előtt a villamos megállónál. All és koldul. Nem pénzt kér, hanem cigarettát; sok ember megszánja és ad neki... És áll a vén zsidó délután a Rákóczi-uton és kiabál: „Cigaretta, vegyes cigaretta!” Legalább kétszáz cigaretta van nála a 80 fillér... Nappal ágy, éjjel szék; délelőtt koldus, délután „kereskedő”.

Villanykályhák. Nincs szén, nincs fa, didergünk, fázunk. Hm! Szeget üt ám a dolog egy pár zsidó „emberbarátnak” a fejébe. Segitenek is azonnal. Neki látnak villany-„kályhakat” gyártani. Sajnos a nyero fél itt is a zsidó-„gyáros”, az áldozat pedig a szegény dolgozó keresztény, aki szénről, fáról az uzsorárák miatt végleg lemondva,

végso reménnyel, vesz egy villany-„kályhát”. Ára 400—700 korona. Nem baj, kiüzeti, inkább éheznek majd otthon egy hétig, de nem fognak fázni a télen. Eredmény: a „kályhát” bekapcsolják, huszonnégy órát fűtenek vele, a villanyóra jelez vagy 50 korona fogyasztást, a szoba pedig ép oly hideg, mint „fűtés” előtt. És a keresztény? Az tűr birkatürellemmel; rezignáltan sóhajt egyet és a „kályhát” felviszi a padlásra... A zsidó „dolgozik” tovább. Villanykályhát naponta száz, meg százat adnak el. Szerkezete pár száz drót s egy pléhburk, előállítási ára 30—40 korona... A télen majd villanykályha mellett pár ezer keresztény megfagy és néhány zsidó meggazdagszik. — K.

csavarta a villanykörtét. Érdekes, hogy Szamuely és Kun Béla emberei valósággal veszekedtek: melyik legyen az ukrán tiszték meggyilkolásának a dicsősége. Mindenki fél ezt hajtogatta: „ez a mi dolgunk”. Pergovátz már csak azt hallotta, amikor a viz loccsant. — — —

Különböleg egészség „ártatlan”. (b. j.)

Glosszák a hétről.

„BÉKÜLJÜNK KI BÜFFÉ”. Már miért ne békülnénk? En ugyan nem haragszom senkire. De hát miért ne békülnék? Nincs annak értelme, hogy ne béküljek. És ha már ki akarok békülni, akkor egyenesen a „Béküljünk ki buffé”-be megyek. Másutt nem gillt. Itt legalább barátságos izraeliták fogadnak és traktálnak mindenféle földi jóval. Legközelebb direkt összeveszek valakivel, csakhogy kibékülhesek a jó Istennek ebben az időszakad paradicsomában.

És lön, hogy a háboru befejeződik és elküldé az Ur egy pár izraelita angyalát a földre, mondván: „És akik iment haraguvának, többé ne legyen gyűlölködés az ő szívükben...” Erre a jámbor angyalok meglepedtek itt Budapesten, megnyiták a „Béküljünk ki buffé”-t, vélvén nagy szolgálatot teljesíteni az emberiségnek.

Most már csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy meddig tart az a missziójuk? És vajon nem fogják-e otthagyni még a mennyországot is azért a „bolt”-ért?

A PARKETTFÁT, ha jól családunk, nem szabad eltűzlni. Mint ahogy semmiféle ipari célra fel-dolgozott lát nem szabad. Rendelet jelent meg erre. Dehát Magyarország azért Magyarország, hogy senki se alkalmazkodjék a rendeletekhez. Kik tűzelnék parkettfával? A szegény hivatalnok és a szegény munkás semmiesetre sem engedhet magának ilyen luxust, olyan horribilis a parketta ára. Inkább megfagy otthon a vackában. Kik tűzelnék hát mégis? A hadimilliomosok, akik akár jancsibankóval is fűthetnének. De minek, amikor van jól kiszáradt, tömör parketta! Mit fáj ezeknek, hogy ezáltal rengeteg nemzeti vagyon megy tönkre?! A Lipótvárosnak ugy sincs ehhez semmi köze! Neki mindegy!

Ha a Wekerle-telep felé ballagunk, a kocsi szakadatlan tömege ontja a város felé a parkettfát. Megkérdezzük a kocsiat. Csak egy szóval válaszol: „Neuschloss”. Igen! Neuschloss.

A NÉPAKARAT, a zsidó népakarat már megnyilvánult a „Népakarat”-tal szemben. Egyik rikkancsunkat a Király-utcaiban (jó hely!) a liberalizmus nevében egy elagabugyálták, hogy bekötözött fejével jött haza mint egy hadirokkant. Ez az egyik eset. A másik pedig a következő: késő este bandukolok haza a Múzeum-körúton, a rosszul világított járda félhomályában valakinek a bukdácsoló lépése bizonytalankodik felém. Valami berugott munkás-fele. Valami dörmög, közel ér hozzám, dől belőle az alkohol. Nedves „magyarka” lehet a szájában, nincs gyufája, dülöngözve tüzet kér. „Égek” és a cigarettámról adok neki tüzet. Nehezen megy, mert a keze a sok italtól nagyon bizonytalanokodik a levegőben. „Honnan jön öreg?” kérdem. „A korcsomából, az, a... a korcsomából, igyenesen, onnat én... a „Népakarat”-ot árulám, osztán kit fájny uriember behitt a korcsomába, hogy

Az ukrán tiszték gyilkosa.

Izgalmas hajsza a háztetőn. — „Betyár-avatás”.

(Saját tudósítónktól.)

A lapok már többször megemlékeztek arról, hogy az ukrán tiszték is a vörös ember véres kezei között letek mártírhalták. Gyilkosoknak hosszú időn át sikerült kibujnia a büntető igazságszolgáltatás alól, amíg a nemezis végre könyörtelenül le-sújtott rá.

Hajsza a háztetőn.

Pergovátz Károlynak hívják, 27 éves, középtermetű, koromfekete haju, csinos fiatal ember. Intelligens arca annyira megteveszt, hogy szinte nem is hiszünk a szemünknek: ez volna az ukrán tiszték gyilkosa? ennek a kezéhez tapadna vér?

Ugy látszik, hogy a lakók összejátszottak vele, rejtegették a Hungária-ut 81. sz. alatt. Amikor október 28-án a Vörös-csoport megszimatolta Pergovátz hollétét, a megijedt kis egér felszaladt a háztetőre s így próbálta megmenteni nyomorult életét. Hat óra hosszat tartott az izgalmas hajsza, amíg sikerült elcsipni.

Betyár-avatás.

A főkapitányságon megkezdődött a vallatás. Kezdetben természetesen mindent tagadtott, de később a keresztkérdések zavarba hozták, egyik szavával megcáfolta a másikat. Végre töredelemesen mindent beismer.

Már a háboru előtt szociáldemokrata volt és a különben jó megjelenésű keresztény fiu innen-től kezdve került annak az egy-két zsidó népbolonditónak a befolyása alá, akinek az élete további fejleményét köszönheti. Az édesanyja és az öccse máig is tisztességes, becsületes emberek; az ember valósággal megsajnálta, amikor elsiránkozták, hogy a „fiu idejutott”.

Április elején a Battyány-palotában jelentkezett Csernyel — Lenin-fiunak. Cserny azonban nem akarta felvenni és a felvételét egyheti próbaidőhöz köthette. A palota második emeletén telepedett meg és mindjárt az első napokban éjszakánként távoli búgást és dörrenést hallott, amire felneszt, a társai azonban leintették: „Ugyan hagyj,

egy-két burzsujt hazaküldünk!”... A próbaidő alatt nem engedték ki a Battyány-palotából, úgy, hogy haza is csak szokve járt. Végre abban a megtiszteltetésben részesült, hogy Cserny megbízhatónak találta és ezzel minden álma-vágya teljesült. Cserny ugyan ezzel a feltétellel vette fel: „aztán se bor, se kártya, se tyuk!”

Rövid idő mulva, mint „megbízható”-t már a Hungáriában találjuk, ahol kezdetben csak a bejáróra ügyelt, később azonban Kun Bélához került. Az ukrán tiszték meggyilkolását a következőképpen adja elő: azon a bizonyos estén az I. emeleti örszobába berohant egy magas, szőke, sovány, beesettarcu vörös katoná (Dögei terrorista) és elkialtotta: „készenléte!” Nyolcan voltak, akik felmentek Kun Béla szobájához, ahová akkor értek, amikor a két ukrán tisztet két „Szamuely-ember” már hozta. Kun Béla az ajtóban állott és onnan kialtotta parancsolólag: „Vigyétek!” Erre Pergovátz megkérdezte, hogy hová viszik? Ezek röhögve feleltek: „Hazaküldjük!” Pergovátz egy kissé hátramaradt, pár másodperc mulva utánuk ment, de akorra már az alacsonyabb ukrán tisztet úgy fejbevágták a társai, hogy a vér ellepte. Az ukrán tiszték magatartásáról Pergovátz is elismerően nyilatkozik: elejétől végig férfiasan, egy szó, egy szisszenés nélkül tűrtek mindent.

Amig a Dunaparra leérkeztek, az utlegek szakadatlan tömegével árasztották el a két ártatlan áldozatot, sőt a bajonettjeikkel is megszurkálták. A hajókikötőnél meztelenre vetkőztették és maga Pergovátz volt az, aki az egyiknek az alsónadrágjából hurkot csinált, ezt a szerencsétlennek a nyakára akasztotta és még egy gránit-kockát is kötött rá nehezéknek. Ezután kiszúrták a két ukrán tiszt szemét.

Szamuely és Kun Béla emberei veszekednek.

A Hungária sarkán van egy villanylámpa, ami — ugylátszik — zavarta a gyilkosokat a munkájukban. Valaki elkialtotta: „oltásotok el a lámpát!” Amire egyikük el-

aszongva, hogy igyam s hogy ezt hagyjam a fenébe... Ez a Muzem-körút, ugy-e istalom?.. No agyon az Isten jóccakát... Tovább düllög és rekedten morfondíroz „Egyenlőség”... „Népakarat”...
 A „fajmagyarok” keze mindenütt dolgozik. Ha az ilyen irányú tevékenységüket be nem szüntetik, kénytelenek leszünk minden rikancsunk mellé 8-8 ébredő magyart adni — fedezetnek. (Góbé.)

HIREK.

Vastagh Géza halálához. Lapunk mult száma már nyomódott, mikor a hír hozzánk érkezett, hogy Vastagh Géza, Európa legnagyobb állatfőstője, hosszas betegeskedés után meghalt. Jellemző a magyarországi viszonyokra, hogy ezt a nagy művészt, akit annakidején lelkesen ünnepelt Berlin, London, Páris, nálunk sokan nem is ismerték. Vastagh Géza világéletében antiszemita volt, gyűlölte a zsidó újságírókat, a milliomos zsidó „műértőket”, a spekuláló műkereskedőket. Magyarországon pedig, mostanáig a zsidóság volt akkora hatalom, hogy valakit, aki nem hajolt meg előtte, lett legyen az bármily nagy ember is, mindenütt híven, agyon tudott hallgatni. Megértük azt, hogy a Vastagh Géza nagyságát mindenütt jobban ismerték, mint épen idehaza. (Vastagh Géza már 18 éves korában megkapta a képző művészi-társulat aranyérmét, amit ilyen fiatalon sem azelőtt, sem azután, senki meg nem kapott).

A tűzifa új ára a budapesti kiskereskedelmi forgalomban keményfánál métermázsánként kimérve az üzletben 75—korona, fűrészelt állapotban 79—korona és aprítva 82—korona, míg a puhafánál az üzletben kimérve métermázsánként 79—korona, fűrészelve 85—kor. és aprítva 89—korona. A szabadon vásárolt tűzifának irányára — aprítva, házhoz szállítva és pincébe lerakva 130—korona.

A központi kath. legényegyesület november 16-án ünnepli elnökének Schiffer Ferenc prelátus-kanonoknak ötvenéves papi jubileumát.

A postapénz kereslete — hogy a kormány beszüntette annak nyomását — mindinkább fokozódik. A kisebb pénzjegyek nyomása egy ideig megszüntvén, annak hatását nagyon is érezni fogjuk a forgalomban, ugy hogy az 5 és 10 koronás postapénz csak a zsióval jut majd forgalomba. Érdekes, hogy Ausztria rövid idő óta nagyban vásárolja a postapénzt.

A főváros ellátásában a közeli órákban erős javulás várható. Nagyobb mennyiségű szén érkezett a budapesti malmoknak, hogy a gabonakészlet felőrlését teljes üzemmél folytathassák. A kenyérellátás feltétlenül javulni fog. A november hó 1—10-ig szóló liszt- és kenyéregyek beváltási idejét november 20-ig meghosszabbították. A 11—20-ig érvényes fehér liszt-

szelvényekre fehér lisztet adnak az árusítók.

A főváros gyermekfelruházási akciója. Ertesülésünk szerint a fővárosi népjóletti központ a szegény gyermekek felruházási akciójára öt és fél millió koronát kapott. Azonban megdöbbenéssel látjuk, hogy azt az akciót is a régi ismert recipe szerint kezelik. Mi azt szeretnők, hogy legalább most, ezen borzal-

masan nehéz időkben a tényleg rászoruló, azok, akik se feles, se egész ár mellett nem képesek e ruházathoz hozzájutni, ezen akció jótéményeiben részesüljenek. Tessék csak azzal a régi tradícióval szakítani — mert a kik képesek ár mellett, fizetés ellenében a ruhát átvenni — azok is megvehetik megveszik az üzletben is. Itt a didergő nincstelenség nyomorának enyhítéséről van szó. A

humanizmus elvi alapján való igazságos elosztást kéünk, de csak a szegények között és nemcsak a fővárosi, hanem az összes iskolákra kerjük az akció kiterjesztését. Itt feltétlenül be kell venni az összes felekezeti iskolák vezetőit, a szociális Szociális Miszió társulattal egyetemben, amelyről a Népjóletti Központ vezetősége és a keresztény társadalom csak elismerőleg nyilatkozott.

Magyarországot birtokukba akarták venni a zsidók.

A cionisták szervezett merénylete hazánk ellen. — Lelet az íróasztal titkos fiókjában.

(Saját tudósítónktól.)

Hogy mi volt a bolsevik zsványuralom tulajdonképeni végcélja, minden tetteinek titkos rugója és utógondolata, hogy a pörére kivetkőzött, kifosztott és koldusbotra jutott mártírország romjain mit akartak a zsidó-szociáldemokrata-vezérek felépíteni — arról beszámol hiteles adatok alapján alábbi jelentésünk.

Szüntelenül hangoztattuk és nem tudjuk eléggé bevinni a köztudatba, hogy ámitás és csalás minden szociális, minden munkás vagy jóléti kérdés, hogy humbug maga a kommunizmus is — mint ilyen — amit a ghetto népe husos, kaján ajakára vesz — mert ő nekik csak egy a tervük, csak egy a céljuk, csak egy az akarásuk,

fajuknak hatalmi kérdése

a többi csak ürügy, csak szembekötődsi, csak eszköz a voltaképeni cél, a zsidó világuralom eléréséhez.

Hogy ez így van — bizonyítja következő, a héber eredetiből magyarra fordított felhívás, melyet a dunapataji direktórium elnök-„elvtárs” íróasztalának titkos fiókjában találtak a nemzeti hadsereg szervei — az „elvtárs” szökése után:

„A párisi zionista-egylet felhívása!

Testvérek, hitsorsosok! Nincs az egész világon föld, amelyet könnyebben lehetne uralmunk alá hajtani, mint Magyarország. Ezen országot föltétlenül meg kell hódítanunk. Törekedjete minden erőttökkel ezt az országot birtokotokba venni, szorítsátok ki onnan a keresztényeket és törekedjete mindazt, ami még a keresztények birtokában van, a magatokévá tenni. Ha nincs hozzá elég pénztek, ami szövetségesünk a szükséghez képest segíteni fog. Ezen célra szövetségesünk gyűjtéseket rendez, melyek jövedelmei pénztárunkba folynak be, ogy célból, hogy Magyarországot a keresztény lakosság kezéből kiragadjuk és kizárólag a mi birtokunkba vegyük. Az egész világ kapitalistái nagy összegeket áldoznak e célra. Zionista egylet, Páris.”

Az ébredő keresztény magyarság ebből láthatja, miért pártolták és segítették ugy elő a bolsevizmust és miért vettek 99.9%-ban vezetőserepben benne részt — a „kezüket most felénk nyújtók”...

Vajjon okul-e mindebből a keresztény magyarság?...

△

Indiszkrét kérdések.

Mondja kedves Roboz, igaz-e, hogy Ön annak idején a zálogba csapott télikabátjának az árából indította meg a „Pesti Élet”-tet?

Van-e alapja annak a kószá hirnek, hogy Vázsonyi Vilmos öngyilkossági kísérletet követett el: fel akarta akasztani magát azokkal az »elszakíthatatlan kötelekkel», amelyek őt a magyarsághoz fűzik?

Igaz-e, hogy a Nagy György pártja olyan, mint venezuelai hadsereg: van vezére — csak közkatonája nincs?

Mondja kedves Népszava, igaz-e, hogy maguk egy szálig zsidók? És ha igen, miért szégyelik ezt bevallani?

Mondja kedves izé: milyen formában fedezte fel a lipótvárosban a keresztény szeretetet?

Mondja kedves Intim Pista (— Maga csak tudja! —): elkészült már Bródy Sándor új drámája, a — „Tibike”?

Mondja Kedves Vázsonyi: igaz az, hogy Ön udvariatlan ember? Igaz az, hogy a Horthyval való tárgyalása alkalmával a fővezér udvariassan rászólt Önre: «Kérem, ha velem beszél, vegye ki a szájából a szivarat!»

(Valaki, aki társaságban is a mások tyukszemére hág.)

Nem engedünk.

Most, hogy a kereszténység öntudatra ébredt, nemcsak az idegen fajzat, hanem e „fajzat” zsebéből élősködő hitsorsosaink is ellenünk működnek, amint ezt a most folyó kormányval való tárgyalásoknál látjuk.

Ez az idegenből ideszakadt pióafajzat akar még Clarknak is irányítást adni, hogy ők csak koncentrációba mennek bele. A Lovászi-féle zsidópárt pláne három miniszteri tárcát és egy sereg államtitkárságot, a nagyatádi Szemző (Singer) féle zsidó-kiszagdapártnak is vanna zsidó-érdekeket védő követeléseik, a szocialisták, ez a tiszta megoldovel idegenekből verbuvált párt, meg Friedrichhel egyáltalán nem tárgyal. Hm, nem rossz! Ez a

15000 fontos (elég nehéz) Garami, nem gondol holmi miniszteri tárcára? Vagy talán annyira szemét-söpredéknek véli a magyar nemzetet, hogy már elfeledte az ő Károlyi-kormányban és a kommun alatti viselkedését? Ez csak most lehet, hogy ő még itt grasszállhat. Az meg érthetetlen, hogy Clark ilyen alakokkal még szóba áll. Uglát-szik a 15000 font már elfogyott s megmosta a kezét? A Friedrich-kormány, ha nem tudná, vegye tudomásul, az igazi „ösi magyar” nép többsége, mint egy szikla áll mögötte és csakis addig, míg tiszta keresztény összetételében meglesz és elvárja, hogy holmi Lovászi-féle zsidó, aztán demokrata zsidó és afféle zsidó kiszagdákkal fölmelegített keresztény kormányt nem fog elismerni — még kevésbé támogatni. Hülye frázis az, hogy itt egy zsidó-koncentrációs kormány mindjárt békét, élelmet, szenet stb. kapna az ántántól. Mikor annak magának sincs se élelme, se szene, meg nem tudom micsodája, kiadni valója a legyőzött államok részére.

Ha eddig tudunk vegetálni, ugy még egy kis ideig tovább vegetálhatunk. Tessék megnézni, kik állanak sorfalat jelenleg kenyérért? Csak a buta „gojok”! Igen, mert a malmok, keuyér-

gyárak, sütődék, lisztelosztók mind-mind zsidókézből vannak. Ennek a „fajnak” nincs hiánya semmiben. De a külvárosokban annál jobban tüzelik a népet a kormány ellen, persze a zsidó-

vezérekkel karöltve. Ismétlem, nem engedünk, azonban ha a kormány engedne, úgy majd mi „ős magyarok” csinálunk rendet.

Ujváry Jenő.

Budapesti III. kerületi karhatalmi parancsnokság átirata az V. kerületi parancsnoksághoz.

Az V. ker. karhatalom azon javaslatával szemben, miszerint a karhatalmi alakulatban zsidó nemzetiségű magyar állampolgárok is felveendőek volna, a III. ker. karhatalom tényleges és tartalékos tiszt, valamint altisztikara az alábbi álláspontot tette és teszi a jövőben magáévá és egyúttal kéri a főparancsnokságot megfontolás tárgyává tenni.

A karhatalomban a zsidók felvétele a multban szerzett következő tapasztalatok alapján mindenképpen kikerülendő volna. Az október 31-i forradalomnak, amely a hadsereg bomlásának kiindulópontja volt, úgy értelmi, mint végrehajtó szervei kevés kivétellel zsidók voltak. Ők működtek teljes erejük latbavetésével közre, hogy a hadsereg felbomoljon, hogy a fegyelem, a tekintély, parancsolásjog tökéletesen csődöt mondjon. A frontól visszatért katonákat ok hivaták fel az engedelmesség megtagadására, fegyvereik elhajtására, a frontól jövő katonák elé küldött agitátorok bomlasztották a visszatérő magyar hadsereget.

Fiatl zsidógyerkőcök, akik soha fronton nem voltak, hanem fűtött pótkeret-irodákból és jól megrakott katonai raktárakból — emelt üzleteiket nagyszerűen lebonyolítva — nézték végig az ötéves háborút, a forradalom napján dübörgő autókön száguldottak laktanyáról-laktanyára és követelték, hogy a tiszték és altisztiek rendfokozataikat távolítsák el, sőt őket még le is fegyverezték.

Idős, tényleges tiszték 40 hónapi frontszolgálat után megtört és kifáradt parancsnokok kénytelenek voltak fiatal zsidóköllyök rendelkezései és parancsai előtt fejtegetni. Jaj volt azoknak, akik ilyenekkel nem értettek egyet, vagy pláne ellenkezni mertek. Rögtön ellenforradalom bélyegét ütötték rája. A forradalmat megelőzőleg a laktanyában zsidólisták titokban agitátorokkal együtt készítették elő a szerencsétlen végű forradalmat. Szemtanuk elbeszélése szerint, parancsnokok zsidók részéről folytonos inzultusnak voltak kitéve. Pld. pótkeret parancsnokait, mert háború alatt nem tűrte a bujkálást, a parancsnokságról le akarták mondani.

A katonatanácsot, a hadseregnek ezt a méregfogát, amely csak azt a célt szolgálta, hogy a megferőzött, de meg nem vert magyar hadsereget tökéletesen megsemmisítve, további honvédelemre lehetetlenné tegye, minden oldalon ellenségtől körülvevett, szerencsétlen ország kezéből az utolsó fegyvert kiüsse, 14 oly ember alkotta, akik közül csak egy volt keresztény s a többi 13 zsidó.

Igy volt csak lehetséges, hogy azon zavaros időkben Budapest városparancsnoki székébe, amelyet azelőtt egy tábornok töltött be, egy 23 éves rovtultmult zsidógyereket ültettek (Heltai), nem szólva arról, hogy ez az egy ember hány zsidót hozott még magával.

(Vége következik.)

Az Amerikai Gyermeksegélyző akció kulisszái mögül . . .

Bármily nemes célú ezen emberbaráti akció, ép oly visszataszító benne az, hogy amikor tudjuk, hogy Budapesten az amerikai gyermeksegélyző misszió 50.000 gyermeknek élelemmel való ellátását vállalta és a főváros vezetőségével karöltve ez irányban az első lépéseket már megtette, szomorúan tapasztaljuk, hogy amit a falragaszok megjelenésének pillanatában szerztünk, hogy a kívánt célt ilyenemű intézkedésekkel, — mint amelyeket a plakátból kiolvadni lehet — elérni nem lehet.

Megengedjük, hogy a nyugati művelt nemzeti államaiban, ahol a gyermekvédelem első fokán áll — a megjelölt mód szerint sokkalta nagyobb eredményt tudnak elérni. Biztosak vagyunk benne, hogy az amerikai misszióknak nem volt az az intenciója és nem is akarja azt, hogy a mi különleges viszonyainknál fogva az akcióból mintegy 36.000 szegény és erre igazán rászoruló gyermek ezen akcióból kizárassék. Egyenesen képtelenség, hogy Budapesten három napon belül akkor, mikor közintézetünkkel a szegény bete-

gek részére az orvosok egy óra-hosszat állanak rendelkezésre — 50.000 gyermeket lehessen besorozni. Reméljük, amennyiben a kezeink között levő adataink szerint 14.000 gyermek lett csak eddig besorozva — hogy az amerikai misszió a főváros vezetőségével egyetemben az összes felekezeti iskolákra való kiterjesztése mellett, azok vezetőinek bevonásával a nagy

Gyilkosok titkos esküje.

A rendőrség megállapította, hogy még a forradalom kitörése előtt egy komplotiszerű összeesküvés történt Tisza meggyilkolása ügyében.

Egyes emberekből, akik ezen összeesküvés élén állottak, s akiket ezen terv keresztülvitelére felbérelni akartak, esküt vettek ki, hogy a tettet el fogják követni és erről — az esküre való hivatkozással — senkinek említését nem tesznek s nem árulják el a benne még résztvevőket.

A rendőrség, illetve az ügyész az az állásponton van,

horderejü emberbaráti célt igazán közmegelegedésre fogja megoldani. Különböző ez irányban illetékes helyen is interveniálni fogunk.

A „Népakarat” panaszkönyve.

Málint András rendőri hivatal-szolga megjelent szerkesztőségünkben és elpanaszolta, hogy hónapok óta egy családál lakik, ahol még ideig-óráig kegyelemből megtűrik, nyolc gyermeke pedig rokonoknál van szétosztva valahol vidéken, akik azonban előbb-utóbb ki fogják tenni őket. A lakáshivatal már többször utalt ki neki lakást, mikor azonban beakart költözni, a lakást már mindig elfoglalta találta.

Szerkesztőségünk a bajba jutott keresztényeken, ha azok hozzáfordulnak, mindég minden erejéből segíteniszokott, így egyik munkatársunk azonnal elment a lakáshivatalba. A Málint ügyét Barta törvényszéki bíró intézte el. A bíró, bár most is 1400 úg van a keze alatt, érdeklődésünkre azonnal emlékezett a Málint esetre. A kiküldött nyomozója jelentése alapján annyira égetőnek tartotta a Málint lakásszükségét, hogy lakásra való igényjogosultságát azonnal megállapította. Elmondja, hogy ő négy bírótársával együtt a Mészáros törvényszéki bíró csoportjába tartozik. Barta szerint megtörténik, a Málint esetében is mindannyiszor így történhetett, hogy ugyanazon lakást egy időben, különböző öző igénylőknek két vagy több bíró is kiutalja.

Szertőlött sajnálatosnak tartjuk, hogy a keresztény éra óta átfomált lakáshivatalban ilyen gorbomba hibák előfordulhatnak. Azt gondolva, hogy a hiba csak Mészáros bíró urnál lehet, — akinek alantaisi javaslatait át kellene vizsgálnia és össze kellene egyeztetnie — elmentünk hozzá. A bíró ur azonban ugylátszik nem tudja, hogy hogyan kellene fogadnia egy keresztény lapnak közérdekből eljáró munkatársát. Kijelentette, „hogy ő nem emlékezhetik az esetre”, menjünk valamelyik „másik” irodába. A Málint legutóbbi lakásutalványát megmutattuk neki, de ő meg se nézte. A bíró urat természetesen minden tovább nélkül ot hagytuk.

Reméljük, hogy a lakáshivatal vezetője a jövőben vigyázni fog arra, hogy a lakásügyeket kik és hogyan intézik.

Talán nem is volna olyan nehéz úg intézni a dolgokat, hogy a szegény Málint Andrásoknak ne keljen betöltött lakásokat sorra járniok, végeredményben mégis lakás nélkül maradniok.

—K.

PÁRTHIREK.

Értesítjük párttagjainkat, hogy a kerületi pártszervezések munkája erősen megindult! Lehes párttagjaink óhajának eleget téve, kérjük tehát a szervezés minél intenzívebb módon való kiépítését.

Azok a munkásestevőreink, akik agitativ és propaganda munkára való vállalkozási készségüket bejelentették és azt jelenleg is fenntartják, azonnal jelentkezzenek!

Szerkesztői üzenetek.

„Egy keresztény, de nem ébredő magyar” Örülünk, hogy jól mulatott. Egészségére váljék! „Arulják el kedves uraim, hogy mik voltak maguk a kommunizmus alatt?” „Hat leláruljuk”. Nem voltunk nepbiztosok! Ellenben a Markó-utcai fogházban „csúcsültünk” mint ellenforradalmárok. Bizony igen. — Tempo. Még mindig bem az igazi hangunk. Csak türelem! — Keresztény vasárlo: Az ilyen indolens zsidóknak fogják meg a fület és adják át a legközelebbi rendőrnök. Mind olyanok, ha már egyszer felkapaszkodtak az uborkafára. Különböző az a tanulás, hogy ne vásároljon zsidónál. A zsidó ellen kereskedelmi bojkottal lehet a legeredményesebben küzdeni. — Mernők. Közönljön a felvilágosítást! — F. F. Krisztinaváros. Gyöngyecske. Idővel tán jobbak is kerülnek ki.

Csapody és Gabriel

okl.gépészmérnök hatóságilag engedélyezett elektrotechnikai vállalat, VII. ker., József-körút 55. (Baross-utca sarkán.)

APRÓ HIRDETÉSEK.

Minden szó egyszeri beiktatása 50 fillér. A legkissebb hirdetés 5 koronába kerül.

Kiadóhivatalunknak

egy látható irasu írógép-re volna szükség. Kérjük elvbáratunkat, ha egy ilyen fölösleges a hirtokukban van, rendelkezésünkre bocsátani, esetleg nekünk eladni sziveskedjenek. VIII. ker., Baross-u. 48. fsz. 2.

Keresztény magántisztviselő, komoly, megbízható munkaerő, ki az összes irodai teendőkben önállóan dolgozik, biztos állást keres. Vidékre is megy. Címe a kiadóban.

Egy kereskedelmista

elvállalna polgári vagy elemi iskolai tanulókat korrepetálás végett. Cím a kiadóban.

Vasúntó munkás

megbízható keresztény, állást keres. Cím a kiadóban.

Férfi télikabát

alacsonyabb alakra, eladó. Cím a kiadóban.

Nagy üzlethelyiség

berendezéssel együtt, forgalmas helyen azonnal eladó. Cím a kiadóban.

Butorozott szobát keresek

VII. vagy VIII. kerületben. Cím a kiadóban.

Üres 2 szobás lakást

melékshelyiségekkel keresek, esetleg kis villát kerttel, a fővároszhoz közeli, bérbe vennék. Cím a kiadóban.

Butorozott szobát keres

keresztény családnál két fővárosi hitoktató. Cím a kiadóban adandó le.

Tisztességes és megbízható

keresztény házmester házmesteri állást keres. Cím a kiadóban.

Munkanélküliek!

Biztos megehetést nyernek. — Napi 200—300 koronát kereshetnek a legjobb keresztény napilapok elárulásátval. Azonnal jelentkezzenek Baross-utca 48. fsz. 2. sz. alatti